

ANEU MAR ENDINS

Els vint anys del *Catecisme de l'Església Catòlica*

El passat 11 d'octubre ha sigut un dia memorable per a l'Església contemporània. Aquest dia ha començat l'Any de la Fe, s'han commemorat els cinquanta anys de l'inici del Concili Vaticà II (11 d'octubre de 1962) i els vint anys de la publicació del *Catecisme de l'Església Catòlica*. A més —des del 7 d'octubre— ha començat els seus treballs el Sínode dels Bisbes sobre el tema de *La Nova Evangelització per a la transmissió de la fe cristiana*. I aquest dia també se celebra la memòria litúrgica del beat Joan XXIII, el papa que va tenir la valentia de convocar i d'obrir el Vaticà II.

En la carta apostòlica *Porta fidei* (n. 4) Benet XVI diu que Joan Pau II va publicar aquest catecisme d'adults «amb la intenció d'il·lustrar a tots els fidels la força i la bellesa de la fe». Així mateix recorda que aquest Catecisme que és «un fruit autèntic del Vaticà II», fou volgut pel Sínode extraordinari dels Bisbes de 1985 com un instrument al servei de la catequesi i que es va realitzar amb la col·laboració de tot l'episcopat de l'Església.

Els símbols de la fe —que són com un catecisme abreujat— i l'elaboració dels catecismes han constituït sempre un gran servei a la fe. La relació entre l'Any de la Fe i el catecisme del Concili Vaticà II era lògica i gairebé diríem que era obligada.

El Vaticà II fou un Concili sense anatemes, sense condemnes d'heretgies o de determinades doctrines. A l'homília pronunciada en la inauguració dels seus treballs, Joan XXIII no va proposar a l'assemblea conciliar la redacció d'un catecisme, però insistí en la necessitat que l'Església, en el Concili, es proposava sobretot difondre positivament la doctrina cristiana en el nostre temps «mostrant la validesa de la seva doctrina més que no pas condemnant les doctrines enganyoses».

Entre d'altres, tenim el precedent de l'anomenat «*Catecisme Romà*» o *Catecisme del Concili de Trento*, resum de la doctrina cristiana i de la teologia tradicional per a ús dels sacerdots, especialment dels rectors, que fou redactat a petició del Concili de Trento per una comissió presidida per sant Carles Borromeu i publicat l'any 1566, amb l'aprovació de sant Pius V. Més recentment, Pau VI, a l'acabament de l'Any de la Fe de 1967, publicà l'anomenat «Credo del poble de Déu» (30/06/1968). En trenta punts breus, Pau VI, prenent com a punt de partida el Credo de Nicea, afegia algunes formulacions noves d'acord amb les necessitats del nostre temps.

Podem dir que el *Catecisme de l'Església Catòlica* és el veritable Catecisme del Concili Vaticà II. Així ho va proposar Joan Pau II i així ho han jutjat prestigiosos teòlegs i experts en catequesi, que han subratllat el valor d'aquesta nova formulació de la doctrina cristiana, enriquida amb les aportacions del darrer concili ecumènic.

Per això, l'Any de la Fe ha de ser també una ocasió per a valorar novament la formació cristiana dels adults i per a reconèixer el valor d'aquest nou instrument nascut del Vaticà II i que mostra clarament que l'Església de Jesucrist ha de ser sempre una Església confessant, que rep, confessa i anuncia la fe rebuda del seu Senyor i Mestre.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

Missa en record de les riuades del Vallès

El diumenge dia 23 de setembre a les 8 del vespre, Mons. Saiz Meneses celebrà la missa a la Catedral en el cinquantè aniversari de les riuades del Vallès. Concelebraren Mons. Cristau, bisbe auxiliar, els rectors de les parròquies de la ciutat afectades per la rierada i d'altres preveres. La Capella de Música de la Catedral acompanyà els cants. Hi assistiren el Sr. Pere Navarro, alcalde de Terrassa, un bon nombre de regidors, els responsables dels cossos de seguretat i del cos de bombers, diferents entitats civils i nombrosos fidels. En acabar, diverses persones que patiren les riuades van oferir un ciri votiu en record de les víctimes que el Sr. Bisbe va beneir i que serà portat a Montserrat en la Romeria de l'Arxiprestat.

EL PROPER DIUMENGE

Diada del Domund 2012 i Any de la Fe

El lema donat enguany pel Papa per al Domund, que se celebra el dia 21 d'octubre, és aquest: «Missioners de la Fe.»

Un missioner podem dir que és la persona que ha rebut una missió, un encàrrec, de part d'algú que es fia d'ell i espera que el compleixi. Concretant-ho en l'àmbit religiós, missionera és aquella persona que transmet un missatge.

Jesús es fia de nosaltres, els que ens diem els seus seguidors, i ens fa un encàrrec. Quin? Anar per tot el món a donar testimoni de la Bona Nova que Ell ens va portar, de part del Pare. Nosaltres, els amics i seguidors de Jesús, hem rebut gratuïtament el do de la fe, el do d'haver-lo conegut i acceptat. La fe és el do més preuat que tota persona pot posseir: No es pot tenir res més gran que saber qui ets, d'on vens, on vas i qui t'acompanya sempre al llarg del camí de la vida, perquè t'estima.

Per tant, tots els cristians, obeint l'encàrrec de Jesús, hem de ser missioners de la fe. La paraula d'enviament de Jesús, dirigida a nosaltres (*Jn 20,21*), per ser humana i divina no queda reclosa

en el temps, és oberta i té vigència actual, i fins a la fi del món.

Jesús no va dir: «Aneu vosaltres... els més llestos, els més macos, els blancs, els grans...» Jesús va dir: «Aneu...» I ara Jesús ens mira als ulls a cadascú i ens va repetint: «Vés-hi tu també.»

Com podem fer-ho? Com ser missioners? De paraula sempre que ens sigui possible, però sempre amb la nostra actitud, amb la nostra vida, que ha d'irradiar amor. La transmissió de la fe ha de ser humanitzadora, perquè va dirigida a persones amb necessitats humanes i espirituals. Aportem, doncs, la nostra pregària i la nostra almoïna per ajudar els missioners de països llunyans, que estan complint, amb esforç, el gran desig de Jesús, i proposem ser autèntics missioners allà on estiguem i amb qui compartim la nostra existència humana.

Fem que la mirada de Jesús per a cadascun de nosaltres pugui ser de joia per a Ell i de pau per a nosaltres, perquè fem realitat el seu «aneu...», perquè som MISSIONERS DE LA FE.

**Delegats de Missions
de Catalunya i Andorra**

Celebració de la Mare de Déu de la Salut, patrona del Bisbat

Divendres dia 19 és la festa de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi de Terrassa. El Sr. Bisbe presidirà la celebració de l'Eucaristia a la Catedral a les 8 del vespre. Amb aquesta celebració començarà l'Escola de Pregària per a Joves.

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

► Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 7,7-11)

Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí, vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La prefereixo a ceptres i trons, i, comparada amb ella, tinc la riquesa per no-res. Ni tan sols la comparo amb les pedres més precioses, perquè tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra de sorra, i la plata no val més que el fang. L'aprecio més que la salut i que la boniquesa, i vull que em faci de llum, perquè la seva claror no s'apaga mai. Juntament amb la saviesa m'han vingut tots els béns, duia les mans plenes de riqueses incomputables.

► Salm responsorial (89)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida.*

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Doneu-nos tants dies d'alegria / com ens n'heu donat d'afflicció, / tants anys de joia, com n'hem vist de penes. R.

Que puguem veure la vostra obra, / que els nostres fills vegin la vostra glòria. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 4,12-13)

La paraula de Déu és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos, i esclareix les intencions i els pensaments del cor. En tot el món creat no hi ha res que Déu no vegi clarament; tot és nu i descobert davant els ulls d'aquell a qui haurem de donar comptes.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 10,17-30)

Un dia que Jesús sortia de camí, un home correu, s'agenollà als seus peus i li preguntava: «Bon mestre, què haig de fer per posseir la vida eterna?» Jesús li digué: «Per què em tractes de bo? De bo, només ho és Déu. Ja saps què diuen els manaments: «No matis, no cometis adulteri, no robis, no declaris en fals contra un altre, no facis cap frau, honra el pare i la mare». Ell li respongué: «Mestre, tot això ja ho he complert des de jove». Jesús se'l mirà amb afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: vés a vendre tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi». Aquesta resposta de Jesús el contrarià i se n'anà tot trist, perquè era molt ric. Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als deixebles: «Per als qui són rics, que n'és, de difícil, d'entrar al Regne de Déu!» Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren sorpresos. Però Jesús els tornà a dir: «Fills meus, que n'és, de difícil, d'entrar al Regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla, que no pas que un ric entri en el Regne de Déu. Ells quedaren encara més sorpresos i deien entre ells: «I qui es podrà salvar?» Jesús se'ls mirà i els digué: «Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot.»

Llavors Pere és posà a dir-li: «Mireu, nosaltres ho hem deixat tot per venir amb vós». Jesús respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Ningú dels qui per mi i per anunciar l'Evangeli han deixat la casa, germans i germanes, pare, mare, fills o camps, no deixarà de rebre, ja en el temps present, el cent per u de cases, germans i germanes, mare, fills i camps, i també persecucions, i, en el món futur, tindrà la vida eterna.»

► Lectura del libro de la Sabiduría (Sb 7,7-11)

Supliqué, y se me concedió la prudencia; invoqué, y vino a mí el espíritu de sabiduría. La preferí a cetros y tronos, y, en su comparación, tuve en nada la riqueza.

No le equiparé la piedra más preciosa, porque todo el oro, a su lado, es un poco de arena, y, junto a ella, la plata vale lo que el barro. La quise más que la salud y la belleza, y me propuse tenerla por luz, porque su resplandor no tiene ocaso. Con ella me vinieron todos los bienes juntos, en sus manos había riquezas incontables.

► Salmo responsorial (89)

R. *Sácianos de tu misericordia, Señor. Y toda nuestra vida será alegría.*

Enseñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Danos alegría, por los días en que nos afligiste, / por los años en que sufrimos desdichas. R.

Que tus siervos vean tu acción, / y sus hijos tu gloria. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

► Lectura de la carta a los Hebreos (Hb 4,12-13)

La palabra de Dios es viva y eficaz, más tajante que espada de doble filo, penetrante hasta el punto donde se dividen alma y espíritu, coyunturas y tuétanos. Juzga los deseos e intenciones del corazón. No hay criatura que escape a su mirada. Todo está patente y descuberto a los ojos de aquel a quien hemos de rendir cuentas.

► Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 10,17-30)

En aquel tiempo, cuando salía Jesús al camino, se le acercó uno corriendo, se arrodilló y le preguntó: «Maestro bueno, ¿qué haré para heredar la vida eterna?» Jesús le contestó: «¿Por qué me llamas bueno? No hay nadie bueno más que Dios. Ya sabes los mandamientos: no matarás, no cometerás adulterio, no robarás, no darás falso testimonio, no estafarás, honra a tu padre y a tu madre.» Él replicó: «Maestro, todo eso lo he cumplido desde pequeño.» Jesús se le quedó mirando con cariño y le dijo: «Una cosa te falta: anda, vende lo que tienes, da el dinero a los pobres, así tendrás un tesoro en el cielo, y luego sígueme.» A estas palabras, él frunció el ceño y se marchó pesaroso, porque era muy rico.

Jesús, mirando alrededor, dijo a sus discípulos: «¡Qué difícil les va a ser a los ricos entrar en el reino de Dios!» Los discípulos se extrañaron de estas palabras. Jesús añadió: «Hijos, ¡qué difícil les es entrar en el reino de Dios a los que ponen su confianza en el dinero! Más fácil le es a un camello pasar por el ojo de una aguja, que a un rico entrar en el reino de Dios.» Ellos se espantaron y comentaban: «Entonces, ¿quién puede salvarse?» Jesús se les quedó mirando y les dijo: «Es imposible para los hombres, no para Dios. Dios lo puede todo.»

Pedro se puso a decirle: «Ya ves que nosotros lo hemos dejado todo y te hemos seguido.» Jesús dijo: «Os aseguro que quien deje casa, o hermanos o hermanas, o madre o padre, o hijos o tierras, por mí y por el Evangelio, recibirá ahora, en este tiempo, cien veces más —casas y hermanos y hermanas y madres e hijos y tierras, con persecuciones—, y en la edad futura vida eterna.»

Crist i el jove ric. Pintura de Bartholomew Breenberg (1599-1657), John Van Haesten Gallery, Londres

COMENTARI

Jesús i la bona nova

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Sir 15,1-6 / Sl 118 / Mt 11,25-30 ■ **dimarts**: Ga 5,1-6 / Sl 118 / Lc 11,37-41 ■ **dimecres**: Ga 5,18-25 / Sl 1 / Lc 11,42-46 ■ **dijous**: 2Tm 4,10-17b / Sl 144 / Lc 10,1-9 ■ **divendres** (□ Terrassa): Ef 1,11-14 / Sl 32 / Lc 12,1-7 ■ **dissabte**: Ef 1,15-23 / Sl 8 / Lc 12,8-12 ■ **diumenge** vinent, XXIX de durant l'any (litúrgia hores: 1a setmana): Is 53,10-11 / Sl 32 / He 4,14-16 / Mc 10,35-45 (o més breu: 10,42-45).

Narració directa, amb una nova pregunta que dóna peu a l'ensenyament de Jesús. La pregunta del qui s'acosta a Jesús (un home, que Mateu convertirà en un jove) és: «Com podem rebre la vida eterna com un do». La resposta de Jesús és clara i precisa i, a més, és confirmada i complementada per dos aclariments ulteriors als deixebles que estan sorpresos per la radical exigència de Jesús. El text té nombrosos detalls que el fan especialment didàctic. N'escollim dos:

En la seva primera resposta, Jesús fa esment d'alguns manaments de la llei de Moisès. La referència als manaments sembla que implica una alta valoració de la legislació mosaica. Tanmateix, convé

fixar-se que la llei no és la resposta adequada, li falta quelcom: «Vés a vendre el que tens i dóna-ho als pobres... i vine, segueix-me». L'exigència de Jesús és notable i encara es farà més radical en la versió de Lluç («vés a vendre tot el que tens»). Però cal subratllar que Jesús també ha capgirat l'objectiu: ja no es tracta de «rebre la vida eterna com un do» sinó d'«entrar en el Regne de Déu». És un projecte que implica molt més la participació i la connivència dels humans.

Un segon detall a remarcar. L'ampliació de l'ensenyament de Jesús als deixebles que ho han deixat tot per seguir-lo és: «Ningú dels qui per mi i per l'evangeli han deixat casa, germans...» En aquesta formulació l'evangeli, la bona notícia,

és Jesús. La formulació resulta tan nova i sorprenent que Mateu i Lluç l'ometran. Però no és una formulació inusitada. Marc l'utilitza almenys en una altra ocasió (8,35), que tampoc reproduceixen ni Mateu ni Lluç. Aquesta suggeridora identificació entre Jesús i l'evangeli, la bona nova, no és cap llicència exegètica. Recordem que el títol de Marc és: «Començament de la bona notícia de Jesús, (que és) Messies, fill de Déu». És a dir que, quan s'oferia l'evangeli segons Marc, era Jesús el que s'oferia i el que rebien els destinataris. En aquest sentit, l'evangeli segons Joan se situa en plena continuïtat amb Marc i amb el seu missatge més pregona.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

42. La resurrecció de Jesús, el punt decisiu

« Si Crist no ha ressuscitat, la nostra predicació és buida, i buida és també la vostra fe. Fins i tot donem un fals testimoni de Déu mateix, ja que testimoniem en contra d'ell quan diem que ell ha ressuscitat el Crist» (1Co 15,14s). Amb aquestes paraules, sant Pau posa dràsticament en relleu quina importància té per al missatge cristià en el seu conjunt la fe en la resurrecció de Jesucrist: n'és el fonament. La fe cristiana s'aguanta o cau amb la veritat del testimoniatge segons el qual Crist va ressuscitar d'entre els morts.

Per això, en la nostra recerca sobre la figura de Jesús, la resurrecció és el punt decisiu. Si Jesús *va existir solament en el passat* o, en canvi, existeix també en el present —això depèn de la resurrecció. Amb el *sí* o *no* a aquesta pregunta, hom no es pronuncia sobre un esdeveniment individual al costat d'altres, sinó sobre la figura de Jesús com a tal.

Els testimoniats neotestamentaris no deixen cap dubte que la resurrecció de Jesús va ser totalment di-

ferent del fet de reanimar un cadàver. La resurrecció de Jesús fou l'evasió cap a un tipus de vida totalment nou, cap a una vida no subjecta a la llei del morir, una vida que inaugura una nova dimensió de l'ésser homes. En la resurrecció de Jesús va ser assolida una nova possibilitat de ser home, una possibilitat que ens afecta a tots i que obre un futur, un nou tipus de futur per als homes.

Amb raó, doncs, Pau va enllaçar indissolublement la resurrecció dels cristians i la resurrecció de Jesús: «Si els morts no ressusciten, tampoc Crist no va ressuscitar... Però, de fet, Crist va ressuscitar d'entre els morts, primícia dels qui són morts» (1Co 15.16.20). La resurrecció de Crist o és un esdeveniment universal o no és res, ens diu Pau. I tan sols si l'entendem com a esdeveniment universal, com a inauguració d'una nova dimensió de l'existència humana, estem sobre el camí d'una justa interpretació del testimoniatge sobre la resurrecció present en el Nou Testament.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 2a part, Ed. Claret)

Con menos amor propio se vive mejor

- Con el *orgullo*, el *egoísmo* dominados... nuestra vida será mejor.
- Sin tanta *sensibilidad*, siempre a flor de piel,... sufriremos menos.
- Con menos *amor propio*... la vida ganará en calidad.
- Saber arrinconar el me han *insultado*, *humillado*, *crucificado*;
- Tener dominio interior para que una *palabra ofensiva* no nos *lastime* ni una *injuria* nos *saque de quicio*.
- No dejemos que nuestra *sensibilidad* —el *amor propio*, el *yo*— recoja todo cuanto pueda *herirnos*, *dañarnos* interiormente.
- Saber aceptar la ofensa, la cruz, la humillación, la contrariedad... por *amor* y a *imitación* de Jesús —en la Cruz— y con una sonrisa en los labios, como la imagen del santo Cristo del Castillo de Javier, que *sonríe* y que tantas veces contempló en su juventud Francisco.
- ¿Quién después de haber puesto los ojos en un crucifijo, en Jesús clavado en la cruz —calumniado, vejado, humillado y sonriente—, no imitará su testimonio de *amor*, con amor y por amor?
- Si sabemos hacerlo habremos suprimido los insultos y las ofensas: el sufrimiento. Viviremos mejor.

J. M. Alimbau

SANTORAL

14. ✠ Diumenge XXVIII de durant l'any. Mare de Déu del Remei; sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. Dilluns. Santa Teresa de Jesús (Àvila 1515 - Alba de Tormes 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadessa.

16. Dimarts. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galderic o Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Cominges.

17. Dimecres. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma

(107); sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.

18. Dijous. Sant Lluç, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.

19. Divendres. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prev. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada 1694 - Roma 1775), prev., fund. Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prev. franciscà, reformador; santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

20. Dissabte. Sant Andreu de Creta, monjo; sant Artemi, militar mr.; santa Irene, vg. i mr.; beat Contardo Ferrini, professor seglar.

ENTREVISTA

ANTONI PEDRAGOSA

Cortesía al volant

Del 16 al 19 d'octubre se celebra al centre salesià Martí Codolar (Barcelona) la trobada anual de delegats i agents de la pastoral de la carretera de l'Estat espanyol. Comptarà amb la presència d'experts en seguretat viària, a més d'agents de trànsit, personal sanitari de primera assistència o l'associació de víctimes d'accidents de trànsit. Entre els temes que es tractaran hi ha la visió pastoral del trànsit, les víctimes i el seu entorn familiar, l'humanisme en les primeres assistències, la convivència i la seguretat vial entre persones i cultures diferents. Tècnic en seguretat viària i membre de l'organització de la trobada, Antoni Pedragosa, assegura que el petit acte de cortesia que pot ser cedir el pas a aquell que té dificultat per sortir, que sempre té el senyal d'agraïment de l'altre, «ens demostra que la carretera i la via pública són, en potència, una autèntica escola de convivència».

Quan ens posem al volant, ens oblidem que som cristians?

La carretera ens posa a prova i davant del volant els nostres defectes es posen de manifest. També les nostres virtuts. Sembla que, en general, hi ha ganes de sentir-se superior als altres i això és un perill per a la seguretat viària, perquè genera confrontació. L'autèntica visió cristiana de la conducció consistiria a afliurar el *jo primer* i potenciar el *tu primer*.

Com hem de fer de la conducció un acte d'amor?

Crec que la pregunta central que ens hem de fer és: qui és l'altre per a mi? Quina actitud tinc respecte l'altre? Cal descobrir el goig d'una conducció respectuosa i tranquil·la, i veure que, de la mateixa manera que la conducció agressiva ens crispa els ànims i és perillosa, la conducció tranquil·la és molt més segura, ens pacifica i es transforma en un autèntic plaer.

Com educar i evangelitzar a la vegada els conductors?

Caldria fer, ja des de l'escola, una pedagogia que desprestigi les actituds egoïstes i, al mateix temps, prestigiés tot acte de respecte i de generositat envers els altres. El conductor cristià té la gran oportunitat, en conduir, de posar en pràctica el *manament nou* de Jesucrist: «Estimeu-vos els uns als altres...» És evident que entre els conductors hi ha creients i no creients, però tant si creuen com si no, l'ètica que emana de l'Evangeli és vàlida per a tothom. I m'atreveiria a dir que seria la clau per a una millor seguretat viària.

Òscar Bardaji i Martí

EVANGELIZAR

El testimonio de las obras

Tal vez uno de los haberes más sólidos de la Iglesia católica en este inicio del tercer milenio y como fruto de la renovación impulsada por el Concilio Vaticano II (1962-1965) es la gran movilización desplegada en los ámbitos sociales, caritativos y de solicitud por la justicia y la paz.

En efecto, los recelos hacia la tradición cristiana conviven en nuestra sociedad con una atracción por el testimonio, tanto de individuos (misioneros, misioneras, laicos cooperantes) como de instituciones (parroquias, movimientos, ONG de matriz cristiana) dedicadas a jóvenes en situación de riesgo, a marginados, a refugiados y exiliados, a enfermos del sida o a niños de familias desestructuradas, aquí y en los países del Tercer Mundo.

Este testimonio es rubricado a veces con el goteo lento pero incansante de mártires tanto en el Norte como en el Sur del planeta. Pablo VI lo afirmaba en *Evangelii nuntiandi*, 21: «Este testimonio constituye ya de por sí una proclamación silenciosa, pero también muy clara y eficaz, de la Buena Nueva. Hay en ello un gesto inicial de evangelización [...], testimonio que comporta presencia, participación, solidaridad y que es elemento esencial, en general el primero absolutamente en la evangelización.»

Ya afirmaba también el Concilio Vaticano II, en el número 19 de la Constitución *Gaudium et Spes*, que entre las diversas causas del ateísmo también hay que contar el mal ejemplo de los mismos cristianos. La constatación del Concilio sigue vigente cincuenta años después.

Sigue en pie, pues, el reto de mantener la preeminencia de este factor clave en la evangelización. Es el lenguaje que todo el mundo entiende, el primero que llega a los ojos y a los oídos. En él se juega algo vital para la evangelización: la credibilidad y un previo necesario para que pueda darse el primer anuncio verbal del Evangelio.

Xavier Morlans
(*El primer anuncio. El eslabón perdido*, Ed. PPC, Madrid 2009)

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest diumenge dia 14, a les 12 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia en ritu hispanomossàrab a la Catedral en l'inici de l'Any de la Fe a la diòcesi i la cloenda de les *Jornades Transmet*.

Dilluns dia 15, a les 10 h. Celebra la missa de Santa Teresa de Jesús al Carmel de La Torreta-La Roca.

Dimarts dia 16, a les 10 h. Presideix la reunió de rectors i formadors de Seminari de Catalunya a Barcelona.

A les 12 h. Presideix la reunió de delegats de Pastoral Vocacional de Catalunya a Barcelona.

Dijous dia 18, a les 11 h. Presideix la reunió del Col·legi de Consultors a la Cúria.

Divendres dia 19, a les 20 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia a la Catedral en la festa de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la Diòcesi i en l'inici de l'Escola de Pregària per a Joves.

Dissabte dia 20, a les 10.30 h. Assisteix a la Jornada de Voluntaris de Càritas de Catalunya al Fòrum de Barcelona.

A les 17 h. Pronuncia la conferència *Exaltación de las glorias de María* i celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Francesc de Sabadell, amb les Germanats i Confraries de la Província Eclesiàstica.

Diumenge dia 21, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Feliu de Sabadell en el XL Aniversari de l'Acadèmia Catòlica.

▶ NOTÍCIES

Inici de ministeri de rector a Santa Maria de Palau-Solità. El diumenge dia 16 de setembre, a la una del migdia, Mons. Saiz Meneses va presidir la ce-

lebració de l'Eucaristia a la parròquia de Santa Maria de Palau-Solità en l'inici de ministeri del nou rector, Mn. Prakash Chukka Rao. El poble fidel omplí el temple i va assistir-hi un regidor en representació de la Sra. Alcaldessa.

Inici de ministeri de rector a Sant Genís de Plegamans. El diumenge dia 16 de setembre Mons. Saiz Meneses celebrà la missa a les 11 del matí a la parròquia de Sant Genís de Plegamans i presentà Mn. Prakash Chukka Rao com a nou rector. Hi assistiren la Sra. Alcaldessa amb diversos regidors així com feligresos de la pròpia parròquia i d'altres que Mn. Prakash havia servit.

Remodelació d'arxiprestats a Sabadell. Amb data del 7 de setembre Mons. Josep Àngel Saiz Meneses procedí a fusionar els actuals arxiprestats de Sabadell Centre i Sabadell Sud creant el nou arxiprestat de Sabadell Centre i Sud, format per 16 parròquies: 11 a la ciutat de Sabadell i les de Castellar del Vallès, Sant Feliu del Racó, Sant Quirze del Vallès, Badia del Vallès i Barberà del Vallès.

La Porta de la Fe

14. L'Any de la Fe serà també una bona oportunitat per a intensificar el testimoni de la caritat. Sant Pau ens recorda: «Ara, doncs, es mantenen la fe, l'esperança i l'amor, tots tres; però l'amor és el més gran» (1Co 13,13). Amb paraules encara més fortes —que sempre afecten els cristians—, l'apòstol Jaume diu: «De què servirà, germans meus, que algú digui que té fe si no ho demostra amb les obres? Pot salvar-lo, potser, aquesta fe? Si un germà o una germana no tenen vestits i els falta l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres els diu: "Aneu-vos-en en pau, abrigueu-vos bé i alimenteu-vos", però no els dóna allò que el seu cos necessita, de què serviran aquestes paraules? Així passa també amb la fe: si no es demostra amb les obres, la fe tota sola és morta. Potser algú replicarà: "Tu tens fe i jo tinc obres; mostra'm, sense les obres, que tens fe, i jo, amb les obres, et mostraré la meua fe"» (Jm 2,14-18).

▶ AGENDA

Ordenació de preveres. El diumenge dia 28 d'octubre a les 6 de la tarda, a la Catedral, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses ordenarà de preveres Mn. Joan Ferrero Mora i Mn. Mario Jurado Viceira, diaques de la Diòcesi de Terrassa.

Conferència. El dissabte dia 20 d'octubre a les 17.30 h. *Com viure l'Any de la Fe?*, a càrrec de Mn. Fidel Catalán, consiliari del Grup Avant de la Federació de Cristians de Catalunya a Terrassa. Lloc: Sala Capitular de la Catedral.

Cicle sobre «La Nova Evangelització i la transmissió de la Fe». A la parròquia de Santa Eulàlia de Ronçana, els dilluns de novembre a les 21 h. Dia 5: Presentació de les xerrades (Mn. Ricard Casadesús), «La nova evangelització, un repte per sortir de la indiferència» (P. Ignasi Ricart); dia 12: «Una nova etapa de l'evangelització. Teologia i pastoral» (Mn. Xavier (Morlans)); dia 19: «L'anunci de l'evangelí de Jesús als adults» (Sra. Maribel Pou); dia 26: «La família i la transmissió de la fe» (P. Gaspar Borda).

Pregària a l'estil de Taizé. Diumenge dia 21 d'octubre, a les 18 h: Pregària per la Pau. Lloc: parròquia de Santa Maria de Rubí.

▶ D'ALTRES BISBATS

Cursets bíblics. Anton Villarrubias, *Èxode o la crida a la llibertat*. Dimarts des del 9 d'octubre al 20 de novembre, de 19 a 20.30 h. Javier Velasco-Arias, *Càntic dels càntics, poesia mística o eròtica?* Dijous del 18 d'octubre al 13 de desembre, de 19 a 20.30 h. *Xarxa CEP*: d'octubre a juny. Informació: Centre d'Estudis Pastoral de les Diòcesis Catalanes, c/ Rivadeneyra 6, 3r, 08002 Barcelona. Tel. 933 174 858. E-mail: cep@cepastorals.cat.

REMAD MAR ADENTRO

Los veinte años del Catecismo de la Iglesia Católica

El pasado 11 de octubre ha sido un día memorable para la Iglesia contemporánea. Ese día ha comenzado el Año de la Fe, se han conmemorado los cincuenta años del inicio del Concilio Vaticano II (11 de octubre de 1962) y los veinte años de la publicación por Juan Pablo II del *Catecismo de la Iglesia Católica*. Además, ha comenzado —desde el 7 de octubre— sus trabajos el Sínodo de los Obispos sobre el tema de *La Nueva Evangelización para la transmisión de la fe cristiana*. Y ese día se celebra también la memoria litúrgica del beato Juan XXIII, el papa que tuvo la valentía de convocar y abrir el Vaticano II.

En la carta apostólica *Porta fidei* (n. 4), el papa Benedicto XVI dice que Juan Pablo II publicó este catecismo de adultos «con la intención de ilustrar a todos los fieles la fuerza y la belleza de la fe». Recuerda asimismo que este catecismo, que es un «auténtico fruto del Vaticano II», fue querido por el Sínodo extraordinario de los Obispos de 1985, como instrumento al servicio de la catequesis y que fue realizado mediante la colaboración de todo el episcopado de la Iglesia.

Los símbolos de la fe —que son como un catecismo abreviado— y la elaboración de los catecismos han constituido siempre un gran servicio a la fe. La relación entre el Año de la Fe y el Catecismo del Concilio Vaticano II era lógica y diríamos que casi obligada.

El Vaticano II fue un Concilio sin anatemas, sin condenaciones de herejías o de determinadas doctrinas. En la homilía pronunciada en la misa de la inauguración de los trabajos, Juan XXIII no propuso a la asamblea conciliar la redacción de un catecismo, pero insistió en la necesidad de que la Iglesia, en el Concilio, se proponía sobre todo difundir positivamente la doctrina cristiana en nuestro tiempo, «mostrando la validez de su doctrina más que condenando las doctrinas falaces».

Entre otros, existe el precedente del llamado «*Catecismo Romano*», o *Catecismo del Concilio de Trento*, resumen de la doctrina cristiana y de la teología tradicional para uso de los sacerdotes, en especial de los párrocos, que fue redactado a petición del Concilio de Trento por una comisión presidida por san Carlos Borromeo y publicado en 1566, con la aprobación de san Pío V. Más

recientemente, Pablo VI, al final del Año de la Fe, de 1967, publicó el llamado «Credo del Pueblo de Dios» (30/06/1968). En treinta breves puntos, Pablo VI, tomando como punto de partida el Credo de Nicea, añadía algunas nuevas formulaciones de acuerdo con las necesidades de nuestro tiempo.

Podemos decir que el *Catecismo de la Iglesia Católica* es el verdadero Catecismo del Concilio Vaticano II. Así lo propuso Juan Pablo II y así han juzgado teólogos y expertos en catequesis, que han subrayado el valor de esta nueva formulación de la doctrina cristiana, enriquecida con las aportaciones del último de los concilios ecuménicos.

Por ello, el Año de la Fe ha de ser también una ocasión para valorar de nuevo la formación cristiana de los adultos y para reconocer el valor de este nuevo instrumento nacido del Vaticano II y que evidencia que la Iglesia de Jesucristo ha de ser siempre una *Iglesia confesante*, que recibe, confiesa y anuncia la fe recibida de su Señor y Maestro.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa